

ESPECIAL ELECCIONS

Eduardo Zaplana (esquerra) i Pasqual Maragall. Han guanyat, respectivament, les dues batalles electorals al nostre país: Generalitat valenciana i Ajuntament de Barcelona.

MARAGALL GUANYA LA BATALLA DE BARCELONA

Zaplana destrona Lerma

■ Eduardo Zaplana, candidat a la Generalitat valenciana pel PP, ha estat el guanyador de les eleccions autonòmiques valencianes. La bossa de "vot ocult" socialista que esperava el PSPV i a la qual va apel·lar en la recta final de la campanya era una il·lusió per aturar una dreta que entra al galop. La nit electoral va tenir tres fases anímiques. En la primera, les enquestes d'Eco-consulting aq l'eixida dels col·legis donaven la victòria als populars; una victòria, que tot i no ser absoluta, comportava l'entrada d'UV a les Corts Valencianes amb 5 diputats. En la segona, la que comença immediatament després que el conseller d'Administració Pública de la Generalitat valenciana, Lluís Berenguer, anunciara que amb el 33% escrutat, la majoria corresponia al bloc d'esquerres -34 diputats per al PSOE, 11 per a EU-EV- enfront del bloc conservador -39 per al PP, 5 per a UV. Amb el 70% escrutat, la nit entrava en la tercera fase. Aleshores es confirmaven els resultats d'Eco-Consulting. Només una xifra no havia ballat: la del nombre de diputats d'UV. Vet aquí la clau del pacte. Un acord de govern que pot deparar sorpreses a l'hora de negociar conselleries, direccions generals... I fins i tot regidories a l'Ajuntament de València, amb la qual cosa, UV, tot i baixar considerablement (4,11 punts respecte als anteriors comicis municipals i autonòmics) pot traure bon profit

d'aquest pacte autonòmic.

L'altra gran batalla electoral tinguda el passat diumenge als Països Catalans fou la protagonitzada per Pasqual Maragall (PSC) i Miquel Roca (CiU) a la ciutat de Barcelona. La diferència amb la batalla per la Generalitat valenciana ha estat que així com al País Valencià les enquestes l'han encertada, a Barcelona han errat. Tothom augurava un frec a frec igualadíssim entre dos pesos pesants com són Maragall i Roca. I a la fi, res d'això s'ha acomplert. La ciutat de Barcelona ha apostat pel continuisme i per impedir que a cada costat de la Plaça de Sant Jaume de Barcelona imperés el mateix color polític. Això sí, ningú no ha obtingut la majoria absoluta i tant Roca com Maragall han perdut marge de vot respecte els comicis de 1991. L'entrada d'ERC, que es retroba amb la política municipal barcelonina amb 2 regidors, podria donar a l'alcalde reelegit la majoria absoluta del bloc d'esquerres.

Totes les especulacions sobre els possibles pactes de CiU i el PP per desbancar Maragall s'han esvaït. Per tant, la data de caducitat que en funció d'aquest hipotètic acord tothom havia posat al pacte PSOE-CiU no vindrà per aquest camí. Tot apunta que serà el mateix José María Aznar, borraratx de victòries, qui començarà a transitar de nou en el missatge de les eleccions anticipades.

SUMARI

ERC assegura la majoria d'esquerres a Barcelona (pàgina 6).

A Alacant, Díaz Alperi, per la mínima (pàgina 9).

Hegemonia del PP a València (pàgina 9).

El PSM, tercera força clara del Parlament balear (pàgina 13).

Curta majoria absoluta del PP a les Illes (pàgina 13).